

MIT AKAR AZ AZ EGY EMBER?

Jézusom, életem során sokszor fuldokoltam az egyedüliségtől, a reménytelenségtől, de azért remény nélkül is reméltem! Miben reméltem? Abban, hogy nem lehet elintézni Téged és azokat sem, akik Terád teszik az életüket, s minden nyikorgásuk ellenére is ajtóként nyílnak-csukódnak Benned, Örök Szeretet, aki Sarokvassá lettél számunkra, hogy Benned forogjunk a Te örömödre és magunk örömére.

„Elosztottál számomra szépen derűt és borút”. Hálát adok Néked a borúért, melyet lelkemhez mért öltönyként adtál reám. Hálát azért, hogy megkaptam a bűt, amit meg kellett kapnom; s azért is, hogy „világok vihara fut az én bűnös lelkemért”. Mindezek nélkül nem juthattam volna oda, ahova máig elértem. Méginkább hálát adok a máért. Azért, hogy ma nem remény nélkül remélek; hogy Lélektől Lélekig az út ma nem ködbeveszően messzi, hanem fiatal testvérek kezét fogva ülhetem körül a Tested és Véred és Szenvedésed közösségének asztalát; hogy közösség kéznyújtása fon koszorút a hit, a jócselekedetek, az örömhír szolgálatára.

Mit adhatok ezért az értelmetlenné nem vált, gyümölcsöt ígérő és már hozó életért, mely csak azért ígéretes, mert Te eljöttél Szőlőtőnek és lehet Rajtad szőlővesszőnek lennünk? Mit adhatok azért, hogy Atyád kertjében lehetek a Te tőkédén?

Azt, hogy tisztítom magam a Te igéd által. A Te igéd a szeretet, a testvérért lenni és élni akarás.

Aki szeret

- nem türelmetlen,
- az csak hív,
- az csak vár,
- nem kesereg,
- nem nyafog,
- melenget,
- vidámmá tesz,
- provokál, mint ahogy hívja repülésre fiókáit az anyamadár,
- az örül,
- az simogat,
- az épít,
- az mindenért hálát ad.

1974

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1974. 5. kötet